

Sygnatura akt VI Ka 208/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **2 czerwca 2015** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Trzeja-Wagner

Sędziowie SSO Bożena Żywioł (spr.)

SSR del. Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Agata Lipke

przy udziale Andrzeja Zięby

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2015 r.

sprawy **L. Z.** ur. (...) w G.,

syna Z. i M.

oskarżonego z art. 178a§1 i 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 18 grudnia 2014 r. sygnatura akt III K 1117/14

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla jego punkt 2;
2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

VI Ka 208/15

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 18 grudnia 2014r., sygn.akt III K 1117/14, apelację wniósł prokurator.

Zaskarżył orzeczenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze, na korzyść oskarżonego L. Z..

Zarzucił obrazę prawa materialnego, a to art. 71 § 1 kk przez jego zastosowanie i wymierzenie na jego podstawie kary grzywny obok kary bezwzględnego pozbawienia wolności, podczas gdy grzywnę na tej podstawie można orzec tylko w przypadku warunkowego zawieszenia wykonania kary na okres próby.

Stawiając taki zarzut apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie punktu 2.

Apelacja jest w pełni uzasadniona.

Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonemu za przypisane mu przestępstwo karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

W tej sytuacji nie było możliwości orzeczenia względem oskarżonego, obok kary pozbawienia wolności, także kary grzywny w oparciu o przepis art. 71 § 1 kk, gdyż – jak wynika z treści powołanego przepisu, ma on zastosowanie wyłącznie w przypadku zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Rozstrzygnięcie o karze grzywny, zawarte w pkt 2 zaskarżonego wyroku, będące rezultatem naruszenia prawa materialnego, należało zatem uchylić.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok, jako prawidłowy, utrzymano w mocy.

W szczególności zasadnym było wymierzenie oskarżonemu za przypisane mu przestępstwo kary 8 miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności.

Oskarżony był już uprzednio karany, w tym za przestępstwa podobne, na kary o charakterze wolnościowym. Nie wpłynęło to na zmianę jego zachowania i nie wdrożyło go do przestrzegania porządku prawnego. Wszak przedmiotowego występkę oskarżony dopuścił się w bieżącym, z racji skazania za przestępstwo podobne, okresie próby. Taka postawa oskarżonego dowodzi, że jest on sprawcą niepoprawnym, niepodatnym na resocjalizację poprzez stosowanie środków probacyjnych.

Brak zatem podstaw do stawiania względem L. Z. pozytywnej prognozy kryminologicznej, a to wyklucza możliwość stosowania względem niego, po raz kolejny, kary o charakterze wolnościowym.

Wymaga nadto podkreślenia, iż - stosownie do wymogu art. 69 § 4 kk - w stosunku do sprawcy przestępstwa z art. 178 a § 4 kk warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności może nastąpić tylko w szczególnie uzasadnionych wypadkach, do których sprawa niniejsza nie należy.

Nie jest też rażąco niewspółmiernym środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczony w rozmiarze 6 lat, gdyż uwzględnia on zarówno stopień nietrzeźwości oskarżonego, jak i okoliczności czynu, a także wspomniane już duże nasilenie złej woli oskarżonego, który mając pełną świadomość obowiązującego go już zakazu prowadzenia pojazdów, a także znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadził samochód jedną z bardziej ruchliwych ulic miasta i to w godzinach szczytu powodując realne i znaczne zagrożenie bezpieczeństwa ruchu.

Oskarżony został zwolniony od ponoszenia kosztów procesu za postępowanie odwoławcze na zasadzie słuszności.